

DZIENNIK PRAW

PAŃSTWA POLSKIEGO.

WARSZAWA.

№ 9.

29 stycznia 1919

Treść:	121. Dekret w przedmiocie zawieszenia biegu terminów i przedawnień	57
	122. Dekret o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby	68
	123. Dekret o nabywaniu i posiadaniu broni i amunicji	88

121.

DEKRET

w przedmiocie zawieszenia biegu terminów i przedawnień.

Art. 1. Bieg terminów i przedawnień w stosunkach cywilnych i handlowych sąd może uznać za zawieszony na czas przez siebie określić się mający w każdym wypadku, w którym ustali, że okoliczności, bezpośrednio lub pośrednio związane z wypadkami wojennymi, przeszkodziły stronie we właściwym czasie praw swych dochodzić lub prawa swe urzeczywistnić, lub wreszcie nie pozwoliły jej na przeszkodzenie drugiej stronie w nabyciu prawa lub zwolnieniu się z obowiązku.

Art. 2. Sąd może na żądanie strony przywrócić każdy uchybiony termin, w Ustawie Postępowania Cywilnego wskazany, gdy uchybienie nastąpiło z powodu okoliczności, bezpośrednio lub pośrednio z wypadkami wojennymi związanych.

Art. 3. Sąd może na żądanie strony uznać za zawieszony na czas przez siebie określić się mający bieg terminów, przewidzianych w art. 689 i 735 U. P. C.

Art. 4. Przepisy powyższe stosują się do terminów i przedawnień, które upłynęły lub upłyną w okresie czasu, rozpoczętego w dniu 1 sierpnia 1914 r. i skończyc się mającego w sześć miesięcy po zawarciu ostatecznego traktatu, który położy kres toczącej się wojnie.

Art. 5. Wydane wbrew przepisom powyższym wyroki i decyzje mogą być na wniosek osób interesowanych uchylone: wyroki — w drodze po-

wództwa, decyzję — w drodze incydentalnej, bądź przez tę instytucję sądową lub urząd, które wyrok lub decyzję wydały, bądź przez odpowiednie instytucje sądowe albo urzędy, powołane w następstwie do wymiaru sprawiedliwości. Wnioski takie mogą być postawione najpóźniej w sześć miesięcy po zawarciu ostatecznego traktatu, który położy kres toczącej się wojnie.

Art. 6. Przepisy niniejsze zyskują moc obowiązującą z dniem ogłoszenia w Dzienniku Praw Państwa Polskiego.

Dan w Warszawie, d. 16 stycznia 1919 r.

Naczelnik Państwa:
J. Piłsudski

Prezydent Ministrów:
Moraczewski

Minister Sprawiedliwości:
Supiński

122.

DEKRET

o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby.

Postanowienia ogólne.

Art. 1. Celem obowiązkowego ubezpieczenia na wypadek choroby tworzy się kasy chorych, po jednej na każdy powiat.

W miastach, mających ponad 50.000 ludności, tworzy się oddzielne miejskie kasy chorych.

Art. 2. Stosownie do warunków lokalnych, urząd ubezpieczeń (art. 183), na żądanie ubezpieczonych, może zezwolić na tworzenie w powiecie większej ilości kas chorych, przyczem minimum członków będzie określone przez urząd ubezpieczeń.

Art. 3. Kasa chorych, oparta na podstawie dekretu niniejszego, jest osobą prawną. Może ona w swoim imieniu nabywać prawa i zaciągać zobowiązania, pozywać przed sąd i być pozwaną. Za zobowiązania kasa odpowiada tylko majątkiem swoim.

I. Zakres ubezpieczenia.

Art. 4. Obowiązkowi ubezpieczenia podlegają wszyscy, utrzymujący się z pracy najemnej, bez względu na to, czy są związani z pracodawcą umową najmu.

Art. 5. W myśl art. 4 do liczby obowiązkowo ubezpieczonych między innymi należą płci obu:

robotnicy, pomocnicy, czeladnicy, terminatorzy, praktykanci, zatrudnieni w przemyśle, rzemiośle, górnictwie i handlu; robotnicy i urzędnicy rolni